

Art. 8. Urzędnikiem w rozumieniu tej ustawy jest każda osoba, pełniąca funkcje publiczne w imieniu Państwa lub samorządu. Za urzędników uważać również należy członków komisji wyborczych.

Art. 9. Dla rozpoznania spraw, w tej ustawie określonych, właściwy jest sąd okręgowy.

Art. 10. Najpóźniej w przeciągu 48 godzin od chwili otrzymania doniesienia o popełnieniu jednego z przestępstw, przewidzianych w tej ustawie, obowiązany będzie oskarżyciel publiczny złożyć wniosek o wszczęcie śledztwa; śledztwo jest konieczne.

Śledztwo prowadzi sędzia śledczy, któremu sprawa przypadnie w drodze przyjętego w sądzie okręgowym podziału czynności.

Jeżeli wszechstronne wyjaśnienie okoliczności sprawy w toku śledztwa doprowadzi do ustalenia, że należy przeprowadzić rozprawę główną, sędzia śledczy obowiązany będzie wydać natychmiast postanowienie, zawieszające oskarżonego urzędnika w urzędowaniu, i o tem zawiadomić właściwą jego władzę przełożoną.

Art. 262, 264, 266 § 2 i 272 kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 313) nie mają tu zastosowania.

Art. 11. Pokrzywdzonym w rozumieniu tej ustawy jest nie tylko osoba, określona w art. 60 kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 313), ale także osoba, która doniosła o przestępstwie, o ile przysługuje jej prawo wybierania w okręgu wyborczym, gdzie zostało spełnione przestępstwo.

Zawiadomienie, przewidziane w art. 271 § 1 kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 313), sędzia śledczy winien skierować również do pokrzywdzonego z oznajmieniem, że przysługuje mu prawo, określone w art. 70 powyższej ustawy.

W razie niewykonania tego prawa w terminie ustawowym, lub nieprzyznania przez sąd apelacyjny praw oskarżyciela posiłkowego, sędzia śledczy umarza śledztwo i zawiadamia o tem oskarżonego.

Art. 12. Do przestępstw, przewidzianych w tej ustawie, nie mają zastosowania przepisy ustaw karnych dzielnicowych o zawieszeniu kary. Ściganie i karanie tych przestępstw przedawnia się po upływie lat dziesięciu od ich popełnienia.

Art. 13. Równocześnie z rozpisanem wyborów podać należy tę ustawę we wszystkich gminach okręgów wyborczych przez rozplakatowanie do powszechnej wiadomości.

Art. 14. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 15. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy, sprzeczne z tą ustawą.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości: *Dutkiewicz*

124.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 21 lutego 1930 r.

w sprawie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

Art. 1. W art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej wstawia się na początku nowe dwa ustępy o brzmieniu następującem:

„Uprawnienia wojewody, przewidziane w art. 11, w ustępie 2 art. 12, w artykułach 14, 15, 16, 18 i 20, nie odnoszą się do administracji oświecenia publicznego.

W zebraniach, przewidzianych w art. 13, kuratorowie okręgów szkolnych mogą brać udział.”

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanym ministrem.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *H. Józewski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Śl. Czerwiński*

125.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 21 lutego 1930 r.

w przedmiocie przywrócenia mocy obowiązującej i wprowadzenia niektórych zmian w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 305) w sprawie zapewnienia czasowych mieszkań i pomieszczeń dla zwolnionych robotników rolnych.

Art. 1. W ustępie 1 art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 305) słowa: do dnia 31 maja tegoż roku” zastępuje się słowami: „do dnia 30 czerwca tegoż roku”.

W ustępie 2 tegoż artykułu słowa: „do 31 maja” zastępuje się słowami: „do dnia 30 czerwca tegoż roku”.

Art. 2. W ustępie 1 art. 2 słowa: „do 31 maja” zastępuje się słowami: „do dnia 30 czerwca tegoż roku”.

Art. 3. W punkcie c) art. 3 po słowie: „otrzymał” wstawia się wyraz: „stałe”.

Art. 4. W art. 4 ustęp 1 zamiast słów: „do dnia 31 maja 1929 r.” wstawić słowa: „do dnia 30 czerwca 1930 r.”.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom: Pracy i Opieki Społecznej, Rolnictwa, Sprawiedliwości oraz Spraw Wewnętrznych.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *H. Józewski*

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości: *Dutkiewicz*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

126.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 21 lutego 1930 r.

o zmianie ustawy z dnia 18 marca 1925 r. o izbach morskich.

Art. 1. W art. 1 oraz w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 marca 1925 r. o izbach morskich (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 243) wstawia się w miejsce słów: „w Wejherowie” — słowa „w Gdyni”.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości: *Dutkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

127.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 26 lutego 1930 r.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 29 lipca 1921 r. w przedmiocie przeznaczenia terenów za cytadelą oraz pasa ziemi wzdłuż ulicy Górnej w Warszawie pod budowę domów, oraz ustaw z dnia 28 lipca 1922 r. i 22 września 1922 r., dotyczących rozszerzenia zakresu działania powołanej wyżej ustawy z dnia 29 lipca 1921 r.

Art. 1. Art. 4 ustawy z dnia 29 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 448) otrzymuje następujące brzmienie:

„Grunty, przeznaczone w prawomocnym planie zabudowania pod ulice, place i zieleńce oraz na pomieszczenie instytucji użyteczności publicznej, będą odstąpione gminie miasta stoł. Warszawy bezpłatnie.

Grunty te przechodzą napowrót na rzecz Skarbu Państwa w razie ustalenia, że zostały użyte nie na cele, na które je odstąpiono”.

Art. 2. Art. 5 ustawy z dnia 29 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 448) otrzymuje następujące brzmienie:

„Upoważnia się Ministra Skarbu do sprzedawania terenów i parcel, na których mają być wznoszone domy mieszkalne, spółdzielniom mieszkaniowym, mieszkaniowo-budowlanym i budowlanym oraz internatom i bursom dla młodzieży na warunkach ulgowych, ustalonych według swego uznania”.

Art. 3. Art. 7 ustawy z dnia 29 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 448) w dotychczasowym brzmieniu uchyla się i nadaje się mu brzmienie następujące:

„Pisma, dotyczące przeniesienia własności nieruchomości, przewidzianego w art. 5, są wolne od opłat stemplowych.

Pobrane już opłaty stemplowe zwrotowi nie podlegają.”

Art. 4. Art. 8 ustawy z dnia 29 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 448), art. 2 ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 601) oraz art. 2 ustawy z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 801) otrzymują każdy z osobna następujące brzmienie:

„Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu”.

Art. 5. Spółdzielniom mieszkaniowym i budowlanym, spółdzielczym stowarzyszeniom budowlanym i kooperatywom budowlanym robotniczym oraz internatom i bursom dla młodzieży, które na mocy art. 5 ustawy z dnia 29 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 448) w pierwotnym jej brzmieniu zawarły umowy o ustąpienie im pod tytułem wieczystej dzierżawy terenów i parcel, w ustawie tej, a także w ustawach z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 601) i z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 801) wymienionych, służy prawo zawarcia z Ministerstwem Skarbu uzupełniających umów o zbycie im tychże terenów i parcel na własność.

Do składania odpowiednich zgłoszeń wyznacza się termin dwuletni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc prawną w odniesieniu do terenów i parcel, objętych ustawami z dnia 29 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 448), z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 601) i z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 801), wszelkie uprawnienia Skarbu Państwa, zastrzeżone w zawartych już umowach sprzedaży i dzierżawy, a oparte na art. 7 ustawy z dnia 29 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 448).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*